

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.315/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (21. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 13.K.700.122/2022/20. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2018. november 1-től 2021. november 30-ig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként az szolgálati hely állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; a működési körzete község1, község2 és község3 településekre, az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településeken kívül további 7 településre terjedt ki.

[2] A felperes szolgálati panasza – amelyben 3 évre visszamenőleg a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő mértékű megbízási díjat és annak késedelmi kamatát igényelte a szolgálati beosztásához nem tartozó, a működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül ellátott járőri, járőrszolgálati, átkísérési, kísérori, szabálysértési előkészítő eljárási és szabálysértési őrizetbe vételről szóló határozat készítése, ideiglenes megelőző távoltartási és határszolgálati feladatok ellátásáért – elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védírata

[3] A felperes keresetében a perbeli időszakra 1.072.556 forint megbízási díj és annak 2020. május 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 15., 21-22., 24-25., 44-46., 57-59. és 63. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 55-82. pontjaira, a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás 115-128. pontjaira, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) egyes rendelkezéseire, és a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú ítéletére alapította.

[4] A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg arra hivatkozással, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, amelyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[5] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti 1.072.556 forint megbízási díj, valamint annak 2020. május 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes

mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1)-(6) bekezdéseire, a KMB szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 61-63., 70. pontjaira, a Járőr Szabályzat 4-5., 7., 10., és 60. pontjaira, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69-70. §-aira alapította. A tényállást a perben csatolt kimutatások, a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) „reprezentatív” 4 hónapos (2019. március, április, május és június) időszakra vonatkozó küldései, az állománytábla adatai, a felperes személyes nyilatkozata, valamint tanú tanúvallomását tartalmazó, a per iratanyagához csatolt 13.K.700.124/2022/19. szám alatti tárgyalási jegyzőkönyv alapján állapította meg. A KMB Szabályzat fogalom-meghatározásai alapján megállapította, hogy a felperes működési körzete község¹, község², község³; a KMB csoport létrehozása nem eredményezi az eredeti működési körzet megváltoztatását, kibővülését. A KMB Szabályzat egyértelműen kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ehhez igazodnia kell, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincsen lehetőség (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.40.447/2021/4.). Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes a KMB Szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a saját és a KMB csoport működési körzetében és azon kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri feladatokat. Rámutatott, hogy az átkísérési, kísérorőri beosztás feladatai a szolgálati beosztásba nem tartozó olyan feladatellátások, többletfeladatok, amelyek a körzeti megbízott számára tilalmazottak. A KMB Szabályzat 25. g) pontja a szabálysértési őrizetbevételi határozat és az ideiglenes távoltartást elrendelő határozat készítését, kihirdetését, kézbesítését szintén tilalmazott többletfeladatnak minősítette. E körben rámutatott, hogy az alperes a KMB Szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, a különleges jogrenddel, a veszélyhelyzettel összefüggésben – egyáltalában nem tudta bizonyítani, a TIK küldések pedig nagyjából nem voltak halaszthatatlan intézkedést igénylő esetek. A határrendészeti feladatok ellátása a KMB Szabályzat 57. pontjában foglaltaknak nem felelt meg. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyek teljesítéséért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díj jár (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.156/2021/4.). Rögzítette továbbá, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban folyamatosan több járőri, járőrvezetői státusz betöltetlen volt, az alperes a rendelkezésre álló járőri létszámmal a járőrszolgálati feladatokat nem tudta ellátni, ezért a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a rendvédelmi illetményalap viszonylag alacsony összegére, a felperes által rendszeresen és visszatérően a saját beosztásához nem tartozó, esetenként tilalmazott többletfeladat ellátásra tekintettel, a kereseti kérelemnek megfelelően, az illetményalap 75 %-ában határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Megsértett jogszabályi rendelkezésekként a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, 45. §-át, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek

hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését, a – tévesen 33/2015. BMr.-ként megjelölt – 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a Szolgálati Szabályzat 69-70. §-ait, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését; téves értelmezésként pedig a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. pontjait, valamint az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott, a tényállás [7] bekezdése alatt olyan megállapításokat tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes a működési körzetén kívül rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el a TIK utasítása alapján. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A felperes csupán azt kifogásolta, hogy e feladatokat a működési körzetén kívül is ellátta. Önmagában abból, hogy esetlegesen a működési körzetén kívül látta el a feladatait, nem következik, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott el. A TIK ügyeletvezetője a teljes, aktuálisan szolgálatot teljesítő személyi állomány vonatkozásában gyakorolja az utasításadás jogát, következésképpen megalapozatlan, hogy a TIK utasítása alatt ellátott feladatok kizárólag járőr beosztásba tartozó feladatok lennének. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság az ítéletének [63] és [89] bekezdéseiben további téves megállapításokat tett; abból, hogy a felperes szolgálati helyén a perbeli időszakban több járőri és járőrvezetői státusz betöltetlen volt, nem vonható le olyan következtetés, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az alacsony létszám miatt nem tudták ellátni a járőri munkát. Az elsőfokú bíróság a járőri állomány tevékenységének értékelése körében a hatáskörén jogszabálysértő módon túlterjeszkedett, mert nem képezte a per tárgyát annak vizsgálata, hogy a járőri állomány a feladatát miként tudta ellátni. Hangsúlyozta, hogy a létszámhiány önmagában nem igazolja a megbízási díjra való jogosultságot. A felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja értelmében jogszerűen elvonható volt. Nem járőri feladatokat láttatott el a felperessel, valamint annak oka nem a járőr létszám hiánya volt. Az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék és a KMB csoport létrehozása indokának téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének fogalmát, tévesen értelmezte továbbá a közterületi szolgálat fogalmát is. A közterületi szolgálatellátás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el, legalapvetőbb formája a járőrözés, melyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbi jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként. Tévesnek tartotta azt a következtetést, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. A körzeti megbízottnak tanú által hivatkozott bővebb feladatrendszere indokolja a körzeti megbízott beosztásnak a járőr és járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb jogszabály szerinti besorolását, melyhez magasabb összegű illetmény is társul. E körben a KMB Szabályzat 15., 21-22., 24. pontjaira hivatkozott, amelyek a körzeti megbízotti feladatellátást (így a közterületi szolgálatot is) a KMB csoport teljes körzeti megbízotti működési körzetében írják elő, esetlegesen több körzeti megbízott közös szolgálatellátásával. Hangsúlyozta, hogy a felperes az ítéletben foglaltakkal ellentétben

nem került beosztásra átkísérési szolgálatba és nem látott el kísézői feladatot, ezért ennek alapján, figyelemmel a végrehajtott átkísérések csekély számára is, nem állapítható meg a megbízási díjra való jogosultsága. Továbbá a szabálysértési őrizetbevételi, valamint ideiglenes távollattartást elrendelő határozatok elkészítése a szervezeti egységnél nem gyakorlat, az ilyen jellegű feladatellátások csekély számára is figyelemmel az eseti jellegű feladatellátásnak tekinthető. Tévesnek és jogszabálysértőnek tartotta a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök fennállását, amikor a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte külön-külön a 21. pontban foglalt esetköröket. Hangsúlyozta, hogy a rendszeresség nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés céljából való elvonás esetén nem mellőzhető a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán amiatt, hogy erre az adott szolgálati napon, vagy adott hónapban már többször, vagy rendszeresen sor került. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy nem igazolta a TIK küldések különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedéseként való megtörténtét, mert az ezzel ellentétes állítások valóságát a felperesnek kellett volna bizonyítania. E körben megjegyezte, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés nem kizárólag járőri feladat és azt a felperesnek működési körzetén kívül is el kell látnia, egyebekben pedig a felperes küldései megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont c), d) alpontjaiban foglaltaknak. Kiemelte, hogy a határrendészeti feladatok ellátására kifejezetten a világjárvány miatt elrendelt veszélyhelyzet időszakában került sor, amikor is olyan többletterhek hárultak a rendőrségre, ami kihatott a teljes személyi állományára; a mindezt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes úgy vitatta a megállapított tényállást, hogy nem jelölte meg az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat, nem vitatta az átkísérési (kísézői) feladatok ellátását. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatot milyen szűkítésekkel hajthat végre. Az alperes KMB csoporttal kapcsolatos érvelése körében hivatkozott a Kúria több határozatára, valamint rámutatott, hogy a KMB csoport körzetén kívül is rendszeresen látott el szolgálati feladatokat. A körzeti megbízott nem vehető igénybe a KMB csoport működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra. Hangsúlyozta a körzeti megbízotti és járőr beosztás közötti különbséget. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt

helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[11] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[12] Az eljárásjogi kifogásai között helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság tényállásának az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszám miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott, azonban ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy az szolgálati helyen a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; az ezt meghaladóan tett tényállás megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlmutat a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállásából a [13] bekezdés alatt található megállapítást és az indokolásban ezzel kapcsolatosan szereplő [89] bekezdést mellőzte; mert a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az úgy érdemére.

[13] A tényállás megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben

ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult. Az pedig, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[14] Az alperes a megállapított tényállás körében nem vitatta a felperes feladatait tartalmazó kimutatást, azonban azzal érvelt, hogy a felperes kísérőőri feladatot nem látott el, továbbá a rendszeresen ellátott járőri feladatok és járőrszolgálat, valamint a csekély számban előforduló átkísérési feladatok elvégzéséért nem tarthat igényt megbízási díjra, mivel azok a szolgálati beosztásába tartoztak. A fellebbezésében ugyancsak nem vitatta, hogy a felperes csekély számban szabálysértési őrizetbevételi és ideiglenes távollattást elrendelő határozatok elkészítésére irányuló feladatokat is végzett, e körben azok eseti jellegét hangsúlyozta. A KMB Szabályzat 60. és 63. pontjaira hivatkozástól függetlenül azonban a KMB Szabályzat 25. pont a) és g) alpontjai kifejezetten tilalmazzák a körzeti megbízott igénybevételét kísérőőri, továbbá szabálysértési őrizetbevételi, valamint ideiglenes távollattást elrendelő határozatok elkészítésére. A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatok ellátása, az elvégzett átkísérések, a szabálysértési őrizetbevételi, valamint ideiglenes távollattást elrendelő határozatok elkészítése a beosztásához képest olyan többletfeladat ellátást jelentettek, amely alapján a felperes megbízási díjra vált jogosulttá.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját körzeti megbízotti és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott alapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében előadott azon állítását, miszerint a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[16] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[17] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. Ezzel összefüggésben egyetértett az ítéltábla a törvényszék ítéletének [84] bekezdésében kifejtettekkel abban is, hogy a határrendészeti feladatok ellátása nem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglaltaknak, az alperes ezen érvelése sem foghatott helyt. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat – és a TIK utasítás – ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[18] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[19] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[20] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes, rendszeresen visszatérően jelentkező, a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[21] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott

többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (azösszegezési meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – másösszegezési eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[22] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] Az alperes névváltozása az Alaptörvény 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítás F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. május 31.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró